
[2003-6-RE](#)

CAUSA 2003-6-RE

Número de registre: 207-2003. Recurs d'empara

AUTE DEL 30 DE JUNY DEL 2003

BOPA núm. 54, del 9 de juliol del 2003

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional el 15 d'abril del 2003 per la representació processal de la Sra. Mariana Pérez Rodríguez mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la sentència i l'aute del 30 de gener i del 6 de març del 2003, respectivament, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per haver-se produït una presumpta vulneració del dret a un procés degut i del dret a obtenir una resolució fonamentada en dret, reconeguts a l'article 10 de la Constitució i atès que sol·licita al Tribunal Constitucional que "vulgui declarar la nul·litat de la sentència dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia en data 30 de gener d'enguany, confirmada per Aute de la mateixa Sala de data 6 de març d'enguany, per haver-se produït una clara vulneració del dret de la meva mandant a un procés degut i al dret a obtenir una resolució fonamentada en dret, a fi d'acordar-ne una altra que prengui en consideració i efectuï una valoració de les proves aportades per aquesta part i pels metges forenses, estimant el que demana aquesta part en el recurs d'apel·lació";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 6 de maig del 2003;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Philippe Ardant;

Antecedents

Primer

El 23 de gener del 2002, la Sra. Mariana Pérez Rodríguez va interposar una demanda jurisdiccional contra la resolució de la Comissió Contenciosa de la CASS del 12 de desembre del 2001, confirmant en alçada la decisió del 29 d'octubre anterior que sol·licitava la revocació de la resolució esmentada

i el reconeixement del dret a obtenir una pensió d'invalidesa per malaltia del grup II.

Mitjançant sentència de l'1 de juliol del 2002, el Tribunal Unipersonal, Secció Administrativa, va desestimar la demanda i va declarar que la resolució de la CASS era ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

Segon

El 19 de juliol del 2002, la representació processal de la recurrent va presentar recurs d'apel·lació contra la sentència esmentada, i la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, mitjançant sentència del 30 de gener del 2003, el va desestimar, confirmant la sentència apel·lada.

Tercer

El 18 de febrer del 2003, la representació processal de la Sra. Mariana Pérez Rodríguez va presentar un incident de nul·litat d'actuacions contra la sentència anteriorment citada per una presumpta vulneració del dret a un procés degut i del dret a obtenir una resolució fonamentada en dret.

El 6 de març del 2003, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va dictar un aute mitjançant el qual desestimava l'incident de nul·litat manifestant que la recurrent "es limita a argumentar la seva disconformitat amb la valoració de les proves que realitza la sentència que va posar terme al procés, apartant-se de les finalitats per les quals s'estableix l'incident de nul·litat d'actuacions i demanant a aquesta Sala una nova valoració, favorable a la seva tesi, del material fàctic aportat al litigi".

Quart

El 15 d'abril del 2003, la representació processal de la Sra. Mariana Pérez Rodríguez va presentar un recurs d'empara contra la sentència i l'aute del 30 de gener i del 6 de març del 2003, respectivament, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

En el seu escrit, la representació processal de la recurrent al·lega que "El principi del contradictori en el seu aspecte material ha estat vulnerat per la sentència dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, perquè de res serveix respectar les normes de procediment si s'obvia valorar el contingut de les proves que s'aporten. Esdevé un dret buit de tot contingut".

També manifesta que el dret a obtenir una decisió fonamentada en dret es vulnera "si la resolució judicial es troba manifestament mancada de raonabilitat, especialment es produeix vulneració del mateix, si la resolució judicial conté, com en el present cas, errades".

Per acabar, la recurrent sol·licita al Tribunal Constitucional que dicti sentència i que declari "la nul·litat de la sentència dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia en data 30 de gener d'enguany, confirmada per Aute de la mateixa Sala de data 6 de març d'enguany, per haver-se produït una clara vulneració del dret de la meva mandant a un procés degut i al dret a obtenir una resolució fonamentada en dret, a fi d'acordar-ne una altra que prengui en consideració i efectui una valoració de les proves aportades per aquesta part i pels metges forenses, estimant el que demana aquesta part en el recurs d'apel·lació".

Cinquè

El 6 de maig del 2003, el Ministeri Fiscal va presentar el seu informe mitjançant el qual manifestava que les resolucions recorregudes han estat fonamentades en dret i suficientment argumentades “per a donar una base jurídica a la resolució, que evidentment l’exclou de qualsevol arbitrarietat o manca de motivació”. I afegeix que cal recordar “novament que el desacord amb les decisions desfavorables no és per sí mateix un fonament jurídic suficient que comporti contingut constitucional a les demandes d’empara”.

Així doncs, el Ministeri Fiscal sol·licita la inadmissió a tràmit del recurs d’empara 2003-6-RE per manca manifesta de contingut constitucional de les pretensions de la recurrent, de conformitat amb el que disposa l’article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

Fonament jurídic únic

La recurrent argumenta que les resolucions de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia del 30 de gener i del 6 de març del 2003 vulneren l’article 10 de la Constitució, que consagra el dret a un procés contradictori i a l’obtenció d’una decisió fonamentada en dret.

La seva argumentació es fonamenta en el fet que les proves aportades per ella, essencialment els informes pericials, realment no haurien estat tingudes en compte i apreciades per les jurisdiccions anteriors. D’una banda, la recurrent pretén que el batlle va dictar una resolució manifestament mancada de fonamentació que contindria un error de fet.

No obstant això, de l’examen dels autes es constata que la recurrent impugna únicament l’apreciació dels fets efectuada pels jutges de primera instància relativa al valor provant i determinant dels diversos informes pericials presentats, la qual cosa pertany al poder sobirà dels tribunals ordinaris i, per natura, no pot ser debatut davant el Tribunal Constitucional, independentment, a més a més, de la qüestió de saber si aquesta apreciació està justificada o és errònia.

D’altra banda, les decisions judicials precedents han estat a bastament motivades, ja que el batlle ha examinat àmpliament les conclusions contrastades dels diversos informes pericials i la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia fa referència a aquests informes, per concloure, tant l’un com l’altre, en la desestimació de la demanda formulada per la recurrent. Així mateix, les resolucions impugnades han estat degudament fonamentades en fet i en dret.

A més, hem de recordar que el Tribunal Constitucional no és una tercera instància sinó que la seva missió és d’assegurar-se, d’acord amb l’article 41 de la Constitució, que els actes dels poders públics, i en particular les resolucions judicials, no vulneren els drets protegits per la Constitució.

En aquest cas no es pot constatar cap lesió de l’article 10 de la Constitució, tant en el seu vessant del dret a la defensa, com en el seu vessant del dret a un procés contradictori i a una decisió fonamentada en dret.

Per consegüent, el Tribunal Constitucional, constatant la manca manifesta de contingut constitucional en les pretensions de la recurrent, conclou, de conformitat amb l’article 37.2 de la Llei qualificada d’aquest Tribunal, que aquesta demanda no pot ser admesa a tràmit.

Per tot el que s’ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d’Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2003-6-RE, interposat per la representació processal de la Sra. Mariana Pérez Rodríguez contra la sentència i l'aute del 30 de gener i del 6 de març del 2003, respectivament, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

Notificar aquest aute a la representació processal de la Sra. Mariana Pérez Rodríguez, al president del Tribunal Superior de Justícia, al president de la Batllia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, pel Tribunal Constitucional, el 30 de juny del 2003.

Miguel Herrero de Miñón

Philippe Ardant

President

Vicepresident

Miguel Ángel Aparicio Pérez Pere Vilanova Trias

Magistrat

Magistrat